

Četrtek, 17. junij 2010

20. pozdravlja izjavo Nepala iz leta 2009, s katero je zagotovil, da bo podprl osnutek načel Organizacije združenih narodov in smernice za odpravo kastne diskriminacije, a izraža zaskrbljenost zaradi nadaljevanja prisilnega dela, zlasti oblik kamajja, haruva in čaruva, pa tudi zaradi zaskrbljujočih razmer za milijone ljudi brez zemlje, ki ji zaradi posledic podnebnih sprememb grozi propad, ter poziva vlado in stranke, naj spodbujajo delovanje komisije za zemljiško reformo;
21. poziva nepalsko vlado, naj se sooči s problemom 800 000 apatridnih Nepalcev tako, da poenostavi upravne postopke in zniža stroške prošelj za potrdila o državljanstvu; meni, da je bistveno, da se tudi oni upoštevajo v mirovnih pogovorih;
22. poziva nepalsko vlado, naj zagotovi standarde za varstvo vseh beguncev in naj nadaljuje prizadevanja za zmanjšanje števila apatridov, zlasti pri Butancih, v skladu z mednarodnimi standardi, naj podpiše konvencijo o beguncih iz leta 1951 ali njen protokol iz leta 1967 ter naj sledi standardom, ki jih je zastavil visoki komisar Združenih narodov za begunce;
23. meni, da je bistveno, da nepalski organi še naprej v celoti izvajajo gentlemenski dogovor o tibetanskih beguncih, da bi se ohranil stik med visokim komisarjem Združenih narodov za begunce in tibetanskimi skupnostmi; v zvezi s tem pozdravlja možnost dostopa do ozemlja v okviru gentlemenskega sporazuma z visokim komisarjem Združenih narodov za begunce in dosege trajnejših rešitev;
24. poziva visoko predstavnico EU, naj prek delegacije v Katmanduju natančno spremlja politične razmere v Nepalju in naj uporabi svoj vpliv pri pozivu, naslovljenem na sosedske sile v regiji, zlasti Kitajsko in Indijo, naj podprejo pogajanja za sestavo vlado narodne enotnosti;
25. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, državam članicam, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladi Nepala, vladama in parlamentoma Indije in Ljudske republike Kitajske in generalnemu sekretarju Združenih narodov.

---

## Usmrtitve v Libiji

P7\_TA(2010)0246

### Resolucija Evropskega parlamenta z dne 17. junija 2010 o usmrtitvah v Libiji

(2011/C 236 E/27)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o ukinitvi smrtne kazni in svojih prejšnjih resolucij o letnih poročilih o človekovih pravicah v svetu, zlasti za leto 2008, ter o tem, da je treba nemudoma razglasiti moratorij za vse usmrtitve v državah, kjer se še izvaja smrtna kazen,
- ob upoštevanju resolucij generalne skupščine Združenih narodov št. 62/149 in št. 63/168 z dne 18. decembra 2007, ki pozivata k moratoriju za smrtno kazen (na podlagi poročila tretjega odbora (A/62/439/Add.2)),
- ob upoštevanju smernic EU o smrtni kazni z dne 16. junija 1998 in revidirane in posodobljene različice teh smernic iz leta 2008,
- ob upoštevanju končne izjave, sprejete na 4. svetovnem kongresu proti smrti kazni, ki je potekal v Ženevi od 24. do 26. februarja 2010, s katero so pozvali k odpravi smrtne kazni po vsem svetu,
- ob upoštevanju mednarodnih konvencij o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin,

Četrtek, 17. junij 2010

- ob upoštevanju politike EU o migracijah in azilu, Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 in protokola z dne 31. januarja 1967 o statusu beguncev,
  - ob upoštevanju neuradnega dialoga, ki poteka med EU in Libijo zaradi krepitev odnosov, in tekočega sodelovanja med EU in Libijo na področju migracij (dva projekta se izvajata v okviru programa Aeneas in instrumenta za migracije in azil) ter na področju HIV-AIDS (akcijski načrt za Bengazi),
  - ob upoštevanju člena 122(5) Poslovnika,
- A. ker je odprava smrtne kazni bistven del temeljnih vrednot Evropske unije; ker je Evropski parlament odločno zavezan odpravi smrtne kazni in si prizadeva doseči vsesplošno sprejetost tega načela,
- B. ker libijska vlada ni želela sprejeti ukrepov za odpravo smrtne kazni; decembra leta 2007 in 2008 pa se je Libija pridružila manjšinski skupini držav, ki so glasovali proti sprejetju resoluciji generalne skupščine Združenih narodov, ki poziva k vsesplošnemu moratoriju za usmrtnitve,
- C. ker je bila Libija nedavno izvoljena v Svet za človekove pravice pri OZN, zaradi česar se pričakuje večja odgovornost na področju človekovih pravic,
- D. ker je časopis *Cerene*, ki je tesno povezan s Saifom al Islamom Gadafijem, sinom libijskega voditelja Moamerja Gadafija, poročal, da je bilo 30. maja v Tripoliju in Bengaziju usmrčenih 18 ljudi (med njimi so bili državljani Čada, Egipta in Nigerije), potem ko so bili obsojeni zaradi naklepnega umora; ker libijske oblasti niso razkrile njihovih identitet,
- E. ker obstaja bojazen, da se smrtne obsodbe izrekajo po zaključku postopkov, ki niso v skladu z mednarodnimi merili o poštenem sojenju,
- F. ker v skladu z mednarodnim paktom o državljskih in političnih pravicah, katerega podpisnica je Libija, in zlasti v skladu s členom 6.2 tega pakta, so države pogodbenice, ki niso odpravile smrtne kazni, dolžne izvajati to kazen „samo za najhujša kazniva dejanja“,
- G. ker sodišča v Libiji še naprej izrekajo smrtne kazni, večinoma za umore in kazniva dejanja, povezana z mamili, vendar se lahko takšna kazen izreče tudi za veliko drugih kaznivih dejanj, vključno z miroljubnim uveljavljanjem pravice do svobodnega izražanja in združevanja,
- H. ker ni na razpolago uradnih statističnih podatkov o številu ljudi, ki so v Libiji vsako leto obsojeni na smrt in usmrčeni; ker različni viri navajajo, da trenutno v Libiji čaka na izvršitev smrtne kazni več kot 200 ljudi, vključno s tujimi državljani,
- I. ker tuji državljani pogosto nimajo zagotovljenega dostopa do svojih konzularnih predstavnikov in do pomoči v zvezi s tolmačenjem ali prevajanjem med sodnimi postopki,
- J. ker se v skladu s členom 19(2) Listine o temeljnih pravicah Evropske unije nikogar ne sme odstraniti, izgnati ali izročiti državi, v kateri zanj obstaja resna nevarnost, da bo podvržen smrti, mučenju ali drugemu nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju,
- K. ker je Evropska unija od odprave mednarodnih sankcij za Libijo v letu 2003 s to državo razvila politiko postopnega navezovanja odnosov, ob koncu leta 2007 pa je začela postopek pogajanja za okvirni sporazum,

**Četrtek, 17. junij 2010**

- L. ker je EU z Libijo vzpostavila neuraden dialog in niz posvetovanj zaradi podpisa okvirnega sporazuma, kar vključuje vprašanja na področju migracij; ker je trenutna pogajanja zaznamovalo najmanj sedem krogov pogajanj med obema stranema, kar pa ni prineslo nobenega bistvenega napredka ali javnih zavez libijske strani o spoštovanju mednarodnih konvencij o človekovih pravicah,
- M. ker je glavna ovira v odnosih med EU in Libijo pomanjkanje napredka pri dialogu o človekovih pravicah, temeljnih svoboščinah in demokraciji, zlasti pa dejstvo, da ni bila ratificirana ženevska konvencija, pa tudi agresivna zunanja politika libijskega režima, tudi do evropskih držav; ker Libija nima nacionalnega azilnega sistema, ki bi vključeval preverjanje in registracijo beguncev, odobritev azila beguncem, obiske v centrih za pridržanje ter zagotavljanje medicinske in humanitarne pomoči, kar sicer opravlja UNHCR,
- N. ker je bilo v skladu s podatki UNHCR v Libiji registriranih 9 000 beguncev, pretežno Palestincev, Iračanov, Sudancev in Somalcev, od tega je 3 700 prosilcev za azil, pretežno iz Eritreje; ker so begunci nenehno izpostavljeni tveganju, da bodo izgnani v svojo matično državo in bodo na poti izpostavljeni nespoštovanju meril ženevske konvencije, kar pomeni tveganje preganjanja in smrti; ker so iz centrov za pridržanje beguncev poročali o primerih slabega ravnanja, mučenja in ubijanja, prav tako o zapuščanju beguncev v puščavi na meji med Libijo in drugimi afriškimi državami,
- O. ker so 8. junija 2010 libijske oblasti ukazale zaprtje 26-članskega urada UNHCR, ki je v Tripoliju deloval od leta 1991, ker so bili predstavniki urada domnevno vpleteni v „nezakonite dejavnosti“,
- P. ker so bila Libiji, tako kot državam, ki so podpisnice pridružitvenih sporazumov, v okviru nacionalnega okvirnega programa za obdobje 2011–2013 dodeljena sredstva v višini 60 milijonov EUR, kar naj bi ji omogočilo nudenje dodatne zdravstvene oskrbe in se boj proti nezakonitemu priseljevanju,
1. ponovno izraža svoje dolgoletno nasprotovanje smrtni kazni v vseh primerih in v vseh okoliščinah; opominja na trdno zavezo EU, da si bo prizadevala za odpravo smrtne kazni povsod po svetu, in ponovno poudarja, da odprava smrtne kazni prispeva h krepitvi človekovega dostojanstva in k postopnemu razvoju človekovih pravic;
  2. odločno obsoja usmrtitev 18 oseb 30. maja 2010 ter družinam umrlih izraža sožalje in solidarnost;
  3. poziva Libijo, naj razkrije imena 18 usmrčenih ljudi, vključno s tujimi državljani;
  4. poziva libijske oblasti, naj zagotovijo, da se pridržanim zaradi omenjenih dogodkov zagotovi humano ravnanje v priporu in pošteno sojenje v skladu z mednarodnimi zakoni, vključno z dostopom do odvetnika po izbiri pridržanega in spoštovanjem načela domnevne nedolžnosti;
  5. odločno poziva libijske oblasti k nadaljnjim korakom za moratorij za usmrtitve;
  6. izraža globoko zaskrbljenost zaradi zaprtja urada UNHCR v Libiji;
  7. odločno poziva libijske oblasti, naj nemudoma ratificirajo ženevsko konvencijo o beguncih in omogočijo ter olajšajo potek dejavnosti UNHCR v Libiji, vključno z vzpostavljanjem nacionalnega azilnega sistema;

Četrtek, 17. junij 2010

8. poziva države članice, ki v sodelovanju z agencijo Frontex (Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije) izganjajo priseljence v Libijo, naj nemudoma ustavijo izgon, kadar obstaja resno tveganje, da bo zadevna oseba podvržena smrtni kazni, mučenju ali drugemu nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju;
  9. poziva Komisijo in Svet, naj sprejmeta ukrepe v okviru členov 265 in 218(10) PDEU, kjer je določeno, da bo Evropski parlament nemudoma in v celoti obveščen v vseh fazah postopka o pogajanjih z Libijo; ponovno poziva, naj bo v celoti obveščen o pogajalskem mandatu Komisije v zvezi s tem;
  10. zatrjuje, da mora biti pogoj za vsakršno sodelovanje ali sporazum med EU in Libijo ratifikacija in izvajanje ženevske konvencije o beguncih ter drugih najpomembnejših konvencij in protokolov na področju človekovih pravic s strani Libije;
  11. pozdravlja dejstvo, da je v teku reforma kazenskega zakonika, ki jo izvaja odbor pod predsedstvom nekdanjega predsednika vrhovnega sodišča dr. Abdulrahama Abu Tute, in izraža upanje, da bo lahko kmalu pripravil poročilo; poziva libijske oblasti, naj sprožijo svobodno in demokratično nacionalno razpravo o smrtni kazni ter se pridružijo svetovnemu prizadevanju za odpravo smrtne kazni;
  12. pozdravlja izpustitev švicarskega državljana Maxa Goeldija;
  13. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, državam članicam, generalni skupščini Združenih narodov, uradu visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR) in libijskim oblastem.
-